

غربالگری باکتری‌های جدا شده از رسوبات نفتی خلیج فارس با قابلیت تولید پلی‌هیدروکسی بوتیرات و شناسایی ساختار فیزیکوشیمیایی پلیمر زیستی تولید شده

ندا سنایی¹، داود زارع^{2*}، مهرداد آذین³

1. دکتری، پژوهشکده زیست فناوری، سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران
2. استادیار، پژوهشکده زیست فناوری، سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران
3. استاد، پژوهشکده زیست فناوری، سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران

تاریخ پذیرش: 1399/8/20

تاریخ دریافت: 1399/4/19

*نویسنده مسئول: تلفن: 09122402213 شماره: 02156276636

آدرس پست الکترونیکی: zare@irost.ir

چکیده

مقدمه و هدف: پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات‌ها (PHAs) پلیمرهایی با ویژگی زیست‌تخریب‌پذیر و زیست‌سازگار هستند که در برخی از باکتری‌ها تولید می‌شوند. در این مطالعه، از رسوبات نفتی جهت غربالگری باکتری‌های مولد پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات، سپس از محیط کشت صنعتی پساب نفتی به‌عنوان یک محیط کشت ارزان‌قیمت و اقتصادی، برای جداسازی و شناسایی سویه برتر مولد PHA استفاده شد. در نهایت، خصوصیات شیمیایی و فیزیکی پلیمر زیستی استخراج‌شده با روش‌های FTIR و ^1H -NMR بررسی شد.

یافته‌ها: از مجموع 76 سویه باکتریایی جدا شده 11 سویه توانایی تولید پلیمر زیستی داشتند که از میان آنها سویه Sb8 با 44/13% وزن خشک سلول و 1/2 گرم در لیتر در 27 ساعت به‌عنوان بهترین سویه تولیدکننده پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات در محیط کشت صنعتی انتخاب شد. این سویه پس از تعیین توالی به‌عنوان *Citricella thiooxidans* شناسایی شد. به‌علاوه نتایج آنالیزهای فیزیکوشیمیایی نشان داد، پلیمر زیستی استخراج‌شده، پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات (PHB) است.

نتیجه‌گیری: این پژوهش اولین گزارش از تولید PHB توسط سویه *Citricella thiooxidans* بومی ایران است که در آن غربالگری و شناسایی باکتری تولیدکننده و تعیین نوع پلیمر زیستی تولیدشده بررسی و قابلیت تولید در محیط کشت ارزان‌قیمت پساب نفتی ارزیابی شد. با توجه به تولید پلیمر زیستی با درصد بازدهی بسیار و بدون افزودن هیچ‌گونه مکملی به محیط کشت پساب نفتی، می‌توان گفت سویه وحشی جدا شده توانایی بالقوه‌ای در تولید پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات دارد.

کلمات کلیدی: پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات، غربالگری، پساب نفتی، سویه باکتریایی

مقدمه

مشابه پلی پروپیلن است. بیشترین گزارش‌ها درباره تولید پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات به باکتری *Ralstonia eutropha* مربوط می‌شود. این باکتری قادر به تولید و تجمع پلیمر درون سلول تا 80% وزن خشک سلولی است. مسیرهای تولید و تنظیم این پلیمر در *Ralstonia* به‌خوبی مطالعه شده‌اند. در باکتری‌ها سنتز پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات از استیل کوآنزیم آ به واسطه فعالیت متوالی سه آنزیم انجام می‌شود. ابتدا آنزیم بتا کتوتیولاز تشکیل استو استیل کوآنزیم آ از دو مولکول استیل کوآنزیم آ را کاتالیز می‌کند، سپس احیای این مولکول به هیدروکسی بوتیریل کوآنزیم آ توسط آنزیم استو استیل کوآنزیم آ ردکتاز وابسته به NADP انجام می‌شود. درنهایت با فعالیت آنزیم سنتتاز مونومرهای مورد نظر به یکدیگر متصل و زنجیره‌های پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات‌ها ساخته می‌شوند [5].

به‌دلیل داشتن ویژگی‌های فیزیکی شیمیایی خاص، پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات‌ها می‌توانند کاربردهای تکنیکی فراوانی داشته باشند. پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات با داشتن خصوصیات مشابه پلی اتیلن گلیکول گزینه مناسبی در صنایع بسته‌بندی به‌شمار می‌روند [6]. همچنین، به‌دلیل تجزیه‌پذیری پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات‌ها در خاک می‌توان برای محافظت از بذر از حشره‌کش مناسبی که در پوششی از پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات قرار گرفته است، استفاده کرد. فعالیت باکتری‌های تخریب‌کننده پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات سبب آزاد شدن تدریجی حشره‌کش می‌شود [7]. از تجزیه پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات در بدن انسان، هیدروکسی بوتیریک اسید تولید می‌شود که یک ماده حد واسط برای متابولیست‌ها محسوب می‌شود [8]. بنابراین، پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات با سلول‌های زنده کاملاً سازگار هستند و به‌دلیل داشتن ویژگی‌های تجزیه‌پذیری زیستی و سازگاری زیستی می‌توان از آن به‌عنوان نخ بخیه، داربست زخم، پیچ پریکارد در جراحی قلب و رهایش کنترل‌شده دارو در پزشکی و داروسازی استفاده کرد [9, 10].

امروزه حجم زیادی از پلاستیک‌های مصرفی در بازار از فرآورده‌های نفتی به‌دست می‌آیند و برگشت آنها به محیط، چند هزار سال طول می‌کشد [1]. علت اصلی زیست‌تخریب‌ناپذیر بودن این پلاستیک‌ها این است که موجودات تجزیه‌کننده به‌دلیل بلندی طول مولکول پلیمر و پیوند قوی بین مونومرهای آن نمی‌توانند آن را تجزیه کنند [2]. بنابراین، پژوهشگران در پی جایگزینی پلاستیک‌های زیستی یا تجزیه‌پذیر با این پلاستیک‌ها هستند. پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات‌ها (PHAs) گروهی از پلیمرها هستند که می‌توانند جایگزین خوبی برای پلاستیک‌های نفتی باشند. تقریباً 300 نوع باکتری مختلف که انواع گرم مثبت و گرم منفی را شامل می‌شوند، قادر هستند انواع پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات‌ها را تولید و ذخیره کنند. *Pseudomonas*, *Alcaligenes*, *Azotobacter*, *Bacillus* و *Rhizobium* از جمله جنس‌های مهم تولیدکننده پلیمرهای زیستی هستند. در این باکتری‌ها تحت شرایط نامطلوب رشد مانند محدودیت در منبع نیتروژن، فسفات، منیزیم یا اکسیژن در حضور مقادیر اضافی کربن، پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات داخل سلول تولید و ذخیره می‌شود. علاوه‌بر محدودیت در عناصر یادشده، محدودیت موادی مانند آهن، منگنز، منیزیم، پتاسیم و سدیم هم می‌تواند موجب تولید بیشتر پلیمر زیستی شود [3, 1].

پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات‌ها بین 1 تا 14 کربن طول دارند و با توجه به اندازه و طول زنجیره به سه دسته تقسیم می‌شوند: پلیمرهایی با طول زنجیره کوتاه (C3-C5)، اسید چرب‌هایی با طول زنجیره متوسط (C6-C14) و دسته‌ای که بیش از 14 کربن دارند که پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات با طول زنجیره بلند نامیده می‌شوند [4]. پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات (PHB)، رایج‌ترین نوع پلیمر زنجیره کوتاه و هموپلیمری از 3-هیدروکسی بوتیریک اسید است. پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات یک ترموپلاستیک با خصوصیات مکانیکی بسیار خوب

سال‌های اخیر تحقیقات گسترده‌ای درباره بهینه‌سازی تولید پلیمر زیستی انجام شده است. اما با وجود این تلاش‌ها، تولید تجاری پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات‌ها به دلیل هزینه‌های بالای فرایند تولید همچنان محدود است. عوامل متعددی بر هزینه تولید پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات‌ها تأثیر می‌گذارند که مهم‌ترین آن میزان تجمع پلیمر در سلول، میزان استحصال، قیمت سویسترا و بازدهی تولید به‌ازای واحد سویسترا است. قیمت منبع کربن عاملی اساسی در قیمت تمام‌شده پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات است و تقریباً 38 درصد از کل هزینه تولید را شامل می‌شود [11].

در حال حاضر، استفاده از پساب‌های صنعتی و کشاورزی به‌عنوان منبع کربن و انرژی ارزان‌قیمت برای کاهش هزینه‌های تولید پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات‌ها پیشنهاد می‌شود. ملاس [12]، ویناس [13]، پساب کارخانجات لبنیات [14]، محصول فرعی نشاسته سیب زمینی [15] و چندین منبع دیگر برای تولید اقتصادی این پلیمر زیستی بررسی شده‌اند. با این حال مطالعات محدودی درباره استفاده از پساب‌های پالایشگاه‌های نفتی انجام شده و تاکنون هیچ پژوهشی درباره کاربرد پساب نفتی به‌عنوان تنها منبع در دسترس باکتری جهت رشد و تولید پلیمر زیستی انجام نشده است. این تحقیق برای بررسی این موارد، به غربالگری سویه‌ها با قابلیت بهره‌دهی بالا و رشد مناسب با استفاده از پساب نفتی می‌پردازد. از آنجا که جداسازی سلول‌های باکتریایی تولیدکننده پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات از رسوبات نفتی اعماق خلیج فارس انجام می‌گیرد، فرضیه آن است که قدرت سازگاری سویه‌های مولد با محیط کشت پساب نفتی، بر افزایش بهره‌وری تولید تأثیر مثبتی داشته باشد. به همین منظور، در مرحله اول پژوهش، برای اولین بار برای جداسازی سویه‌های موجود در رسوبات نفتی اعماق خلیج فارس با قابلیت تولید پلیمر زیستی اقدام شد. پس از بررسی میزان

تولید پلیمر زیستی و غربالگری سویه برتر و شناسایی مولکولی آن، تولید پلاستیک زیستی در محیط کشت پساب نفتی پالایشگاه بندر امام بدون افزودن هیچ‌گونه مکملی بررسی شد. در انتها ساختار فیزیکوشیمیایی پلاستیک زیستی تولیدشده بررسی شد.

مواد و روش‌ها

جداسازی باکتری‌ها: از آنجا که رسوبات نفتی غنی از کربن هستند و نیترژن و فسفر کمی دارند، در این پژوهش، از مجموع بیش از 1000 سویه باکتری‌هایی که طی یک پروژه غربالگری از رسوبات اعماق خلیج فارس و از قسمت‌های آلوده به نفت جدا شده بودند، به‌عنوان منبع غربالگری باکتری‌های مولد پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات استفاده شد. به این منظور، سویه‌هایی که سرعت رشد بالاتر و کلنی‌های درشت‌تر داشتند، برای بررسی انتخاب و روی سطح پلیت حاوی محیط کشت Marine agar کشت داده و در دمای 28 درجه سانتی‌گراد به مدت 48 ساعت گرماگذاری شدند [16]. در مرحله بعد براساس رنگ‌آمیزی سودان سیاه بررسی و غربالگری اولیه شدند.

تهیه محیط پیش‌کشت: محیط پیش‌کشت Marine broth متشکل از ترکیبات مشابه با آب دریا در ارلن‌های 250 میلی‌لیتر تهیه و پس از تنظیم pH روی 7، به مدت 15 دقیقه در 121 درجه سانتی‌گراد اتوکلاو شد [16]. هر سویه مورد بررسی در فلاسک جداگانه‌ای تلقیح و در انکوباتور شیکردار با دمای 28 ± 1 درجه سانتی‌گراد و سرعت 110 دور بر دقیقه گرماگذاری شد. جذب نوری نمونه‌ها (OD) با استفاده از اسپکتروفتومتر مرئی فرابنفش (Biochrom WPA Biowave II, Cambridge, UK) در طول موج 625 نانومتر هر 3 ساعت یک بار اندازه‌گیری شد. هنگامی که غلظت سلولی در محیط Marine broth برابر 1 مک‌فارلند (3×10^8 سلول در هر میلی‌لیتر) شد، 2/5 میلی‌لیتر از محیط پیش‌کشت به ارلن‌های حاوی 50

کلونی و مورفولوژی سلول شناسایی شدند. همچنین، برای شناسایی مولکولی سویه برتر، از روش تعیین توالی 16s rRNA با پرایمرهای همگانی
 5'-AGA GTT TGA TCC TGG CTC AG 3' و
 3'-ACG GCT ACC TTG TTA CGA CTT 5'
 16sR استفاده شد. نتیجه خوانش توالی‌های حاصل از دو زنجیره، توسط نرم افزار Vector NTI 11 بررسی شد و در نهایت توالی کامل ناحیه ژنی 16S rRNA سویه مورد نظر به دست آمد. برای شناسایی توالی‌های 16S rRNA از برنامه Blastn در پایگاه NCBI BLAST Search tool به آدرس <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/BLAST> استفاده شد.

روش استخراج پلی هیدروکسی آلکانوات: محیط کشت‌های حاوی نمونه در سانتریفیوژ با 7000 دور در دقیقه به مدت 15 دقیقه رسوب گذاری شدند. 10 میلی لیتر محلول هیپوکلریت سدیم (5% کلر فعال با pH برابر با 10) به رسوب باکتری اضافه و به مدت یک ساعت در دمای 37 درجه سانتی گراد گرماگذاری شد. سپس، با سرعت 7000 دور در دقیقه به مدت 15 دقیقه سانتریفیوژ و رسوب باکتری به ترتیب با آب جوش، استون و اتانول مطلق شسته و در پایان هر مرحله سانتریفیوژ شدند. سپس، رسوبات حاصل در محلولی با نسبت 7، 3، 1 از کلروفرم، متانول، آب حل و در دمای 37 درجه سانتی گراد به مدت دو ساعت گرماگذاری شدند [17]. پس از سانتریفیوژ، یک محلول سه لایه (تری فازیک) با لایه بالایی آب، لایه مرکزی بقایای سلولی و لایه زیرین محلول کلروفرم به دست آمد. قسمت کلروفرم جدا و در آون با دمای 55 درجه سانتی گراد قرار داده شد. پس از تبخیر کامل کلروفرم، یک فیلم سفید رنگ از پلی هیدروکسی آلکانوات به دست آمد که برای تعیین غلظت پلیمر زیستی تولید شده با روش سنجش اسید کروتونونیک بررسی شد. پس از غربالگری باکتری‌ها و

میلی لیتر محیط کشت تولید انتقال یافت که غلظتی معادل 5% (حجمی/حجمی) ایجاد شد. تهیه محیط کشت صنعتی تولید: پساب نفتی شرکت پتروشیمی بندر امام جمع آوری و تا زمان استفاده در دمای 2 تا 4 درجه سانتی گراد ذخیره شد. طبق آنالیزهای انجام شده، میزان اکسیژن خواهی شیمیایی¹ و اکسیژن خواهی زیستی² به ترتیب (931 میلی گرم در لیتر) و (88 میلی گرم در لیتر) اندازه گیری شد. براساس نتایج آنالیزهای واحد تولیدی، پساب مورد نظر حاوی 4/83 میلی گرم در لیتر نیترات و 0/37 گرم در لیتر فسفر بود. برای از بین بردن مواد جامد معلق، نمونه‌های اتوکلاو شده در سانتریفیوژ با گرانش 5500g به مدت 15 دقیقه رسوب داده شدند. سپس، مایع رویی جدا و به عنوان محیط کشت تولید برای بررسی میزان تولید پلیمر زیستی توسط سویه‌های باکتریایی انتخاب شده، استفاده شد.

انتخاب سویه برتر براساس بازدهی تولید پلی هیدروکسی بوتیرات: برای ارزیابی بازدهی و بهره‌وری تولید پلی هیدروکسی آلکانوات، 50 میلی لیتر پساب نفتی صاف شده از مرحله قبل به عنوان محیط کشت تولید به ارلن‌های 250 میلی لیتری منتقل و پس از تنظیم pH محیط روی 7، به عنوان محیط کشت استفاده شد. سپس به میزان 5% (حجمی/حجمی) از هر یک از محیط‌های پیش کشت مربوط به باکتری‌های انتخاب شده به آنها تلقیح شد. ارلن‌ها در انکوباتور شیکردار با سرعت 110 دور بر دقیقه و دمای 28 درجه سانتی گراد به مدت 72 ساعت گرماگذاری شدند. جذب نوری (OD) محیط کشت و میزان تولید پلی هیدروکسی آلکانوات هر 3 ساعت یک بار اندازه گیری شد. سویه باکتریایی با بالاترین بهره‌وری تولید پلیمر زیستی برای مطالعات بیشتر انتخاب شد.

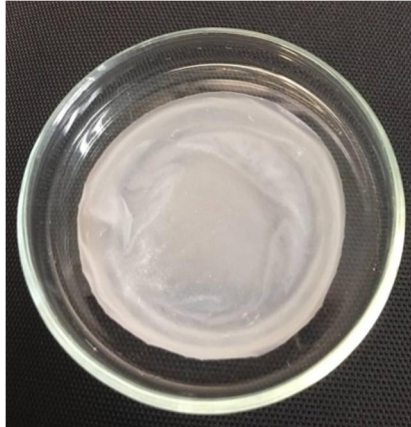
خصوصیات مورفولوژیکی و مولکولی باکتری برتر انتخاب شده: سویه باکتریایی براساس واکنش گرم، شکل

۱. COD: Chemical Oxygen Demand

۲. BOD: Biological Oxygen Demand

1). وزن نمونه های استخراج شده با مقایسه آن با اندازه گیری پلی هیدروکسی آلکانوات و با استفاده از روش اسید کروتونونیک تأیید شد.

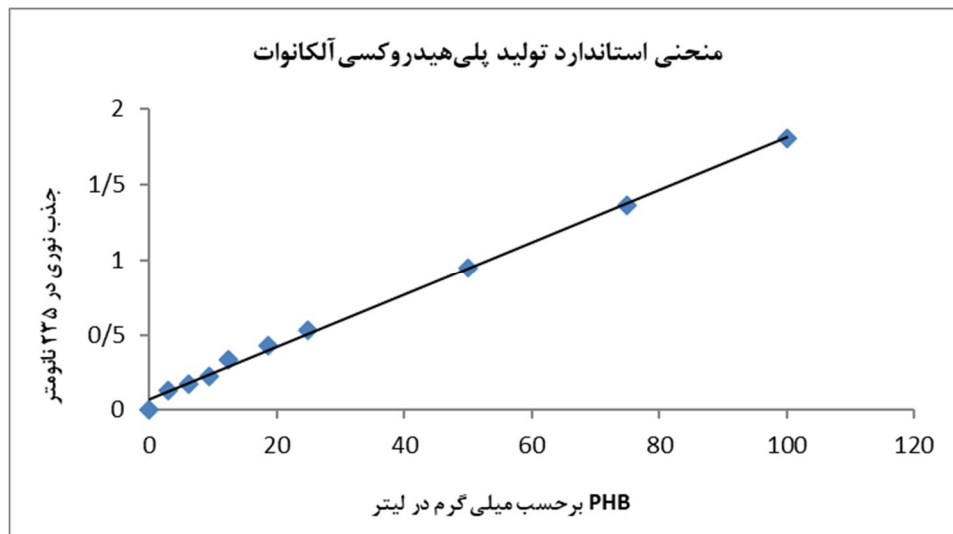
اندازه گیری پلی هیدروکسی آلکانوات ذخیره شده توسط سویه منتخب، از آنجا که میزان تولید بالایی از پلی هیدروکسی آلکانوات در مقادیر گرم بر لیتر مشاهده شد، روش محاسبه به توزین محصول تغییر یافت (شکل

شکل 1. پلی هیدروکسی آلکانوات تولید شده توسط سویه برتر در محیط کشت صنعتی پساب نفتی

مدت 10 دقیقه در 100 درجه سانتی گراد در یک حمام آب گرم قرار داده شد تا پلی هیدروکسی آلکانوات به اسید کروتونیک تبدیل شود. سپس جذب محلول در 235 نانومتر در برابر محلول بلانک که اسید سولفوریک جوشیده بود، اندازه گیری شد [18]. منحنی استاندارد با استفاده از پلی هیدروکسی بوتیرات خالص از شرکت سیگما ترسیم شد. به این منظور مقادیر مختلف (0 تا 100 میکروگرم) پلی هیدروکسی بوتیرات استاندارد در 10 میلی لیتر اسید سولفوریک غلیظ و داغ حل، جذب نمونه ها در 235 نانومتر اندازه گیری و منحنی استاندارد رسم شد (شکل 2).

اندازه گیری پلی هیدروکسی آلکانوات با استفاده از روش اسید کروتونونیک: غلظت پایین پلی هیدروکسی آلکانوات در نمونه ها را با استفاده از روش اسپکتروفتومتری می توان اندازه گیری کرد. اساس این روش بر پایه تبدیل پلی هیدروکسی آلکانوات به اسید کروتونونیک، با استفاده از اسید سولفوریک غلیظ و حرارت است. جذب نوری اسید کروتونونیک حاصل به وسیله اسپکتروفتومتر مرئی-فرابنفش (Biochrom WPA (Biowave II, Cambridge, UK) اندازه گیری شد. در مجموع، 10 میلی لیتر H_2SO_4 غلیظ به پلی هیدروکسی آلکانوات های استخراج شده اضافه و به

شکل 2. منحنی استاندارد و جذب نوری کروتونیک اسید حاصل از مقادیر مشخص پلی هیدروکسی بوتیرات که با اسیدسولفوریک غلیظ هیدرولیز شده‌اند.

$$\text{بهره‌وری} = \frac{\text{وزن خشک پلیمر استخراج شده (گرم)}}{\text{زمان (ساعت)}}$$

رابطه

(2)

خصوصیات فیزیکوشیمیایی پلیمر زیستی استخراج شده طیف‌سنجی مادون قرمز تبدیل فوریر (FTIR): طیف‌سنجی تبدیل فوریر مادون قرمز تکنیکی بسیار مفید برای شناسایی پیوندهای شیمیایی و گروه‌های عاملی است. گروه‌های مهم عاملی موجود در پلیمر زیستی استخراج شده با استفاده از طیف‌سنجی FTIR مشخص شدند. نمونه‌های پلی هیدروکسی آلکانوات با 2% KBr مخلوط نیز به صورت قرص‌های مخصوص برای آنالیز آماده و در طیف سنج (Bruker IFS 120 HR) FTIR قرار داده شدند [20].

طیف‌سنجی رزونانس مغناطیسی هسته‌ای ($^1\text{H-NMR}$): طیف‌سنجی رزونانس مغناطیسی هسته‌ای نقش بسیار مهمی در یافتن ساختار گسترده مولکول دارد. $^1\text{H-NMR}$ برای تشخیص بین 3-هیدروکسی بوتیرات با دیگر اسیدهای چرب 3-هیدروکسی در یک هتروپلیمر

تخمین وزن خشک سلولی: برای تخمین وزن خشک سلولی، 10 میلی لیتر محیط کشت تولید با سانتریفیوژ 7000 دور در دقیقه به مدت 15 دقیقه رسوب گذاری شد. پس از سه بار شستشو با آب مقطر، رسوب باکتریایی در دمای 55 درجه سانتی گراد در آون خشک شد تا وزن ثابت به دست آید [19].

میزان تولید، اندازه‌گیری درصد تجمع و بهره‌وری تولید پلی هیدروکسی آلکانوات: برای سنجش کمی پلی هیدروکسی آلکانوات، پلیمر استخراج شده با ترازوی دقیق عددی توزین و درصد تجمع پلی هیدروکسی آلکانوات براساس نسبت پلی هیدروکسی آلکانوات تولیدی در وزن خشک سلولی طبق رابطه زیر محاسبه شد. میزان بهره‌وری نیز با محاسبه نسبت تجمع پلی هیدروکسی آلکانوات در هر ساعت مطابق رابطه زیر به دست آمد:

$$\text{درصد تجمع پلیمر} = \frac{\text{وزن خشک پلیمر استخراج شده (گرم)}}{\text{وزن خشک سلولی (گرم)}} \times 100$$

رابطه (1)

100

پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات استفاده می‌شود. طیف $^1\text{H-NMR}$ با حل کردن بیوپلیمر استخراج شده در دوتریوکلروفرم (CDCl_3) با غلظت 10 میلی‌گرم در میلی‌لیتر در یک طیف‌سنج Bruker Avance II 500 در دمای 20 درجه سانتی‌گراد به‌دست آمد. استاندارد داخلی tetramethylsilane بود [21].

میکروسکوپ الکترونی نگاره (SEM): مورفولوژی فیلم‌های پلیمر زیستی استخراج شده، با کمک میکروسکوپ الکترونی نگاره بررسی شد. نمونه‌ها با یک لایه طلای 10 نانومتر پوشش داده شدند و تجزیه و تحلیل ساختار نمونه‌ها با SEM مدل JEOL LSM5600LV در 15 کیلو ولت انجام شد.

تجزیه و تحلیل نتایج آنالیزها: برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه 16 استفاده شد. همه آزمایش‌ها با سه تکرار، با استفاده از تجزیه واریانس یک‌طرفه (one-way ANOVA) تجزیه و تحلیل و برای مقایسه زوج میانگین‌ها از آزمون چنددامنه‌ای دانکن (Duncan) در سطح معنی‌داری $p < 0/05$ استفاده شد.

نتایج و بحث

غربالگری اولیه سویه‌ها: 1000 سویه جداسازی شده از رسوبات نفتی خلیج فارس که محققان سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران جمع‌آوری کرده بودند، به‌عنوان منبع اولیه غربالگری بررسی شدند. تعداد 76 سویه که از لحاظ مورفولوژیکی، کلونی درشت و سرعت رشد بالا داشتند، به محیط کشت Marine agar منتقل و در مرحله بعد براساس رنگ‌آمیزی سودان سیاه بررسی شدند. از آنجا که رنگ‌آمیزی روشی دقیق برای غربالگری سویه‌های تولیدکننده پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات نیست، تمامی سویه‌هایی که در آنها نشانه‌هایی از وجود دانه‌های ذخیره‌ای بود، به محیط کشت Marine broth منتقل و در محیط کشت تولید ارزیابی شد. میزان تولید پلیمر زیستی توسط 24 سویه در محیط کشت صنعتی پساب نفتی به‌دقت بررسی و اندازه‌گیری شد. از این تعداد، 11 سویه میزان پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات زیادی تولید کردند که نتایج آن در جدول شماره 1 نشان داده شده است.

جدول 1. میزان وزن خشک و تولید پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات در سویه‌های باکتری با قابلیت تجمع پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات در محیط

کشت صنعتی

سویه	وزن خشک سلول (گرم در لیتر)	پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات تولید شده (گرم در لیتر)*	درصد تجمع پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات	زمان (ساعت)	بهره‌وری (گرم بر لیتر در ساعت)
Sb ₁	3/102±0/003	1/268±0/004	40/88	69	0/0183±0/00005
Sb ₂	0/984±0/001	0/103±0/002	10/47	24	0/0042±0/00003
Sb ₃	1/371±0/002	0/389±0/004	28/37	54	0/0072±0/00006
Sb ₄	1/592±0/002	0/537±0/003	33/73	63	0/0085±0/00004
Sb ₅	2/389±0/004	0/918±0/006	38/43	42	0/0218±0/00007
Sb ₆	2/153±0/003	1/012±0/009	47	51	0/0198±0/0001
Sb ₇	1/023±0/002	0/038±0/003	3/71	72	0/0005±0/00004
Sb ₈	2/726±0/003	1/203±0/007	44/13	27	0/0445±0/00009
Sb ₉	0/682±0/002	0/117±0/004	17/15	45	0/0026±0/00005
Sb ₁₀	1/019±0/002	0/169±0/001	16/58	39	0/0043±0/00003
Sb ₁₁	2/541±0/003	0/415±0/003	16/33	30	0/0138±0/00004

براساس نتایج جدول 1، 11 سويه در فواصل زمانی 27 تا 72 ساعت به حداکثر تولید پلیمر زیستی دست یافتند. نتایج نشان می‌دهد، سويه Sb_1 بالاترین تولید پلیمر زیستی را دارد. با توجه به اینکه مدت زمان تولید حداکثر در این سويه 69 ساعت و در تولید صنعتی بهره‌وری فاکتور مهم‌تری برای انتخاب سويه برتر است، این سويه نمی‌تواند سويه انتخابی باشد، زیرا میزان بهره‌وری آن نسبت به سويه Sb_8 بیش از دو بار کمتر است. در مقایسه، سويه Sb_2 با اینکه در کمترین زمان یعنی 24 ساعت به تولید حداکثری می‌رسد، به دلیل میزان کم تولید پلیمر زیستی در آن، تولید و بهره‌وری پایینی خواهد داشت. به همین ترتیب سويه Sb_6 با بالاترین درصد تجمع پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات نمی‌تواند سويه انتخابی باشد. در تمام موارد، آزمون دانکن اختلاف معنادار (5 درصدی (P value < 0.05) را بین میانگین‌ها نشان داد. بنابراین، سويه Sb_8 با بالاترین میزان بهره‌وری به‌عنوان سويه برتر برای مراحل بعدی غربالگری شد.

بررسی مورفولوژیکی و شناسایی مولکولی سويه برتر: نتایج بررسی‌های مورفولوژیکی و بیوشیمیایی نشان داد، باکتری غربال‌شده گرم منفی، لیمویی شکل، هوازی و غیر متحرک است. بررسی میزان تطابق ژنتیکی ژن‌های تکثیرشده با سويه‌های موجود در بانک ژن NCBI تشابه 99% بین سويه غربال‌شده و گونه باکتریایی اکسیدکننده گوگرد با نام *Citricella thiooxidans* را نشان می‌دهد که اولین بار در سال 2005 از دریای سیاه جداسازی و شناسایی شده است [22]. به این ترتیب، این سويه با عنوان فرضی *Citricella thiooxidans* شناسایی شد. در نهایت، با استفاده از نرم‌افزار MEGA درختچه فیلوژنتیکی باکتری مذکور ترسیم شد. این درختچه در شکل 3 نشان داده شده است.

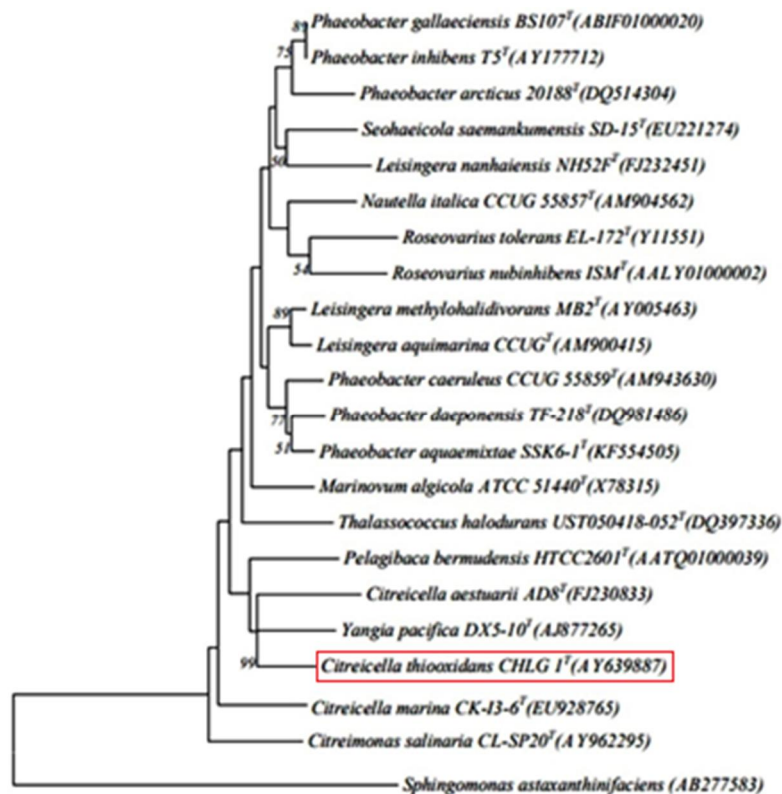
تاکنون سويه‌های بسیاری شناسایی شده‌اند که می‌توانند پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات تولید کنند. همچنین،

تلاش برای یافتن سويه‌هایی با ویژگی‌های برتر بیوتکنولوژی از اهمیت خاصی برخوردار بوده است. این ویژگی‌ها عبارت‌اند از: سرعت تولید بیشتر، دمای مناسب رشد، تولید بالاتر و همچنین توانایی استفاده از طیف وسیع و متنوع منابع کربنی ارزان‌قیمت. در این تحقیق سويه *Citricella thiooxidans* به‌عنوان بهترین سويه تولیدکننده معرفی شد. تا به حال فعالیت بیماری‌زایی برای این سويه در گیاهان و جانوران گزارش نشده است. همچنین، این ارگانیزم می‌تواند در محیط‌هایی با مواد غذایی پایین مثل آب و خاک برای مدت زمان زیادی زنده بماند. نتایج تحقیقات Sorokin و همکارانش در سال 2005 توانایی بالای این باکتری را برای رشد روی محیط‌های مختلف چون استات، مالات، لاکتات، پیروات، سترات، پروپیونات، بوتیرات، گلی‌اکسالات، گلوکونات، گلیکولات و بسیاری سوبستراهای دیگر ثابت کردند. نتایج مورفولوژیکی و بیوشیمیایی سويه برتر جداسازی‌شده در این پژوهش، کاملاً بر نتایج تحقیقات Sorokin و همکارانش منطبق است [22]. با وجود اینکه این محققان در سلول‌های باکتریایی رشد یافته وجود گرانول‌های درشت پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات را به اثبات رساندند، تاکنون گزارشی درباره میزان تولید پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات از این سويه چاپ نشده است.

نکته مهم این است که به دلیل هزینه بالای فرایند تولید پلیمر زیستی، جایگزینی وسیع این دسته از پلیمرها با پلاستیک‌های تولیدشده بر پایه ترکیبات نفتی تاکنون امکان‌پذیر نبوده است و تلاش برای یافتن منبع کربن ارزان‌قیمت (که مهم‌ترین عامل بالابودن هزینه تمام‌شده پلاستیک‌های زیستی است) ادامه دارد. یکی از منابع ارزان‌قیمت مورد توجه، پساب‌های صنایع هستند. این پساب‌ها هم بسیار ارزان هستند و هم به دلیل داشتن مواد آلی فراوان، مشکلات زیست‌محیطی فراوانی ایجاد می‌کنند، ولی باکتری‌ها می‌توانند به راحتی این مواد آلی را

زیستی با میزان 15% وزن خشک سلول‌ها دست یافتند. این نتایج نشان داد، با استفاده هم‌زمان از چند منبع کربن می‌توان به تولید بالاتری دست یافت [26]. در مقایسه، این مطالعه با حداکثر میزان پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات تولیدی با غلظت 1/2 گرم در لیتر و 44/13% وزن خشک سلولی در 27 ساعت، تولید بالایی را نسبت به منابع کربنی ارزان‌قیمت مشابه نشان می‌دهد. براساس نتایج این پژوهش، باکتری جداسازی‌شده با استفاده از پساب نفتی و بدون نیاز به مواد مکمل گران‌قیمت، توانایی رشد و تولید زیادی از پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات دارد. این خصوصیت بارز می‌تواند شرایط استفاده از این سویه را به‌عنوان یک سویه بیوتکنولوژیکی برای تولید انبوه پلیمر زیستی فراهم کند.

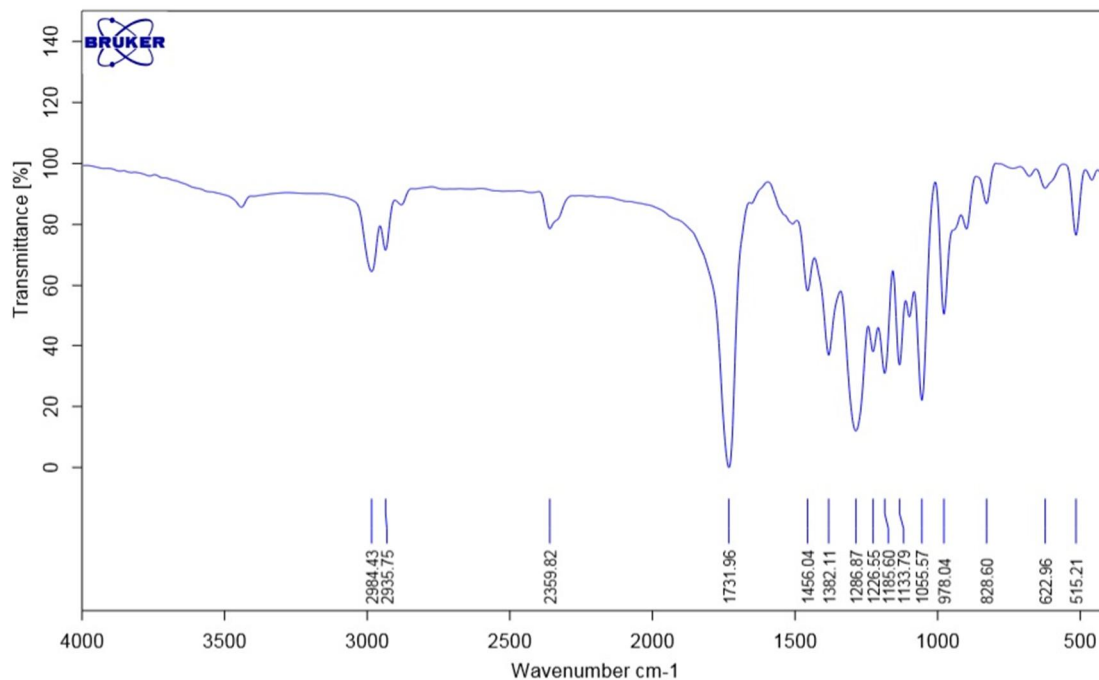
به ترکیبات مفیدی چون پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات‌ها تبدیل کنند. تحقیقات Ahn و همکارانش در سال 2015 نیز ثابت کرد، نسبت بالای کربن به نیتروژن در پسماندها و فاضلاب‌ها شرایطی مناسب برای تولید و ذخیره‌سازی پلیمر زیستی توسط باکتری مهیا می‌کند [23]. پیش از آن، Golf و همکاران در سال 2007 با رشد باکتری *Pseudomonas putida* روی پساب صنایع پلاستیک‌های نفتی و بهینه‌سازی خوراک‌دهی توانستند به میزان 42% ماده خشک سلولی، پلی‌هیدروکسی‌آلکانوات تولید کنند [24]. نتایج Bosco و Chiampo در سال 2010 نشان داد، غلظت پلیمر زیستی تولیدی در پساب صنایع لبنی و با کمک باکتری‌های لجن فعال کمتر از 0/5 گرم بر لیتر است [25]. Yuan و همکاران در سال 2020 با رشد باکتری‌های لجن فعال در پساب شهری به تولید پلیمر

شکل 3. درختچه فیلوژنتیکی سویه باکتریایی *Citreicella thiooxidans*

ناحیه اثر انگشتی همراه دیگر باندها می تواند برای تفسیر ساختار مولکولی ماده مورد آنالیز به کار رود. در شکل 4 طیف FTIR پلیمر زیستی استخراج شده نشان داده شده است.

شناسایی فیزیک و شیمیایی پلیمر زیستی استخراج شده طیف سنجی مادون قرمز تبدیل فوریر (FTIR): وجود باندهای اختصاصی برای گروه های عاملی برای تعیین خصوصیات و ساختار ماده مورد نظر بسیار با اهمیت هستند. FTIR بررسی بودن یا نبودن باندهای جذبی در

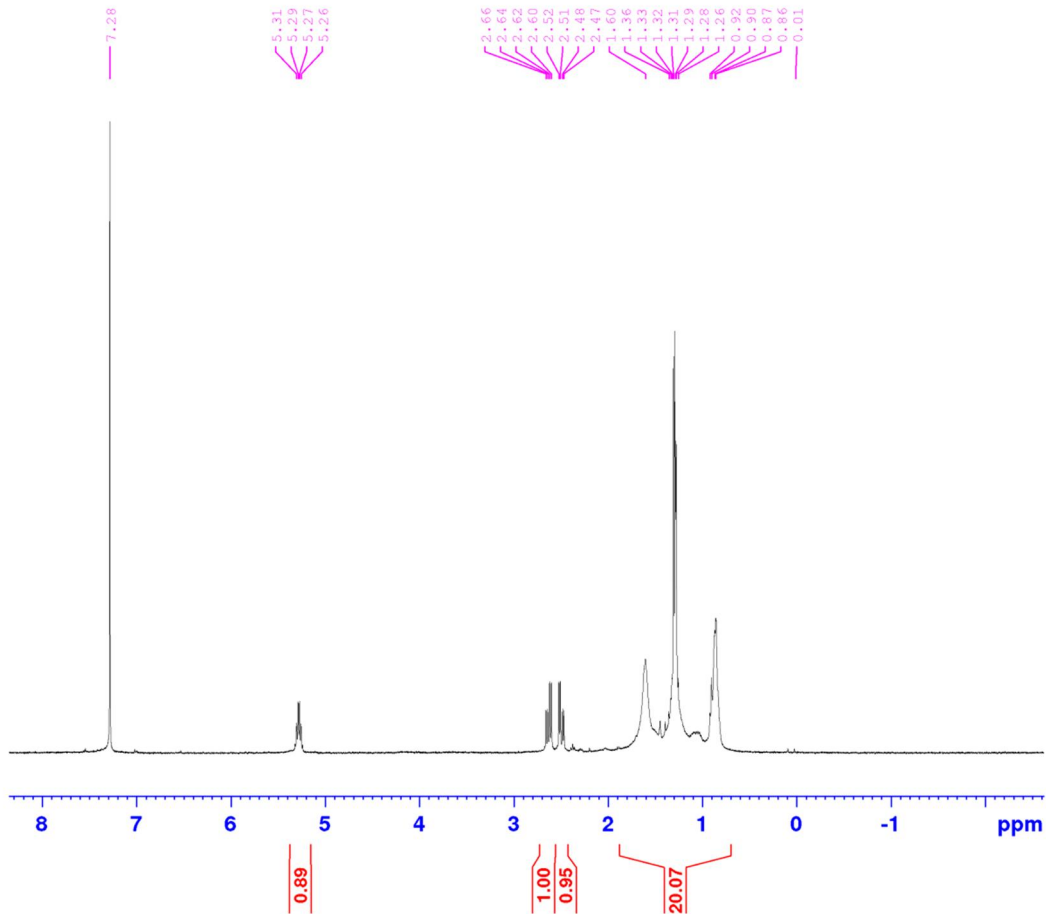

شکل 4. طیف FTIR پلیمر زیستی استخراج شده از باکتری *Citreicella thiooxidans*

باندهای ناحیه اثر انگشت (بین 500cm^{-1} و 1500cm^{-1}) در تشخیص نهایی پلیمر زیستی نقش دارند. باندهای 1456cm^{-1} و 1382cm^{-1} به ترتیب به گروه متیل (Symmetric bending) و (Asymmetric bending) مربوط هستند. باند 1286cm^{-1} وجود عامل کربنی متیلن Wagging را نشان می دهد. دو باند بعدی به ترتیب به گروه های C-O-C Symmetric و Asymmetric مربوط می شوند و دو باند آخر پیوندهای C-O و C-C را نشان می دهند. تفسیر این باندها وجود پلیمر پلی هیدروکسی بوتیرات را اثبات می کند [21, 27].

باند پهن در محدوده 3400cm^{-1} وجود گروه های هیدروکسیل را نشان می دهد. در این ناحیه باندهای NH نیز مشاهده می شوند که معمولاً از باندهای هیدروکسیل واضح تر هستند. در این طیف، پیوندهای C-H برای گروه های متیل (Asymmetric) در نزدیکی 2984cm^{-1} و برای گروه های متیلن در (Asymmetric) در حدود 2935cm^{-1} دیده می شوند. باند ناحیه 2359cm^{-1} مربوط به دی اکسیدکربن اتمسفر است. باند کربونیل استر یعنی باند شاخص پلی هیدروکسی بوتیرات در نزدیکی 1731cm^{-1} مشاهده می شود. این باند توسط ارتعاش پیوند C=O از پیوند استری اسیدهای چرب به وجود می آید. این باند و

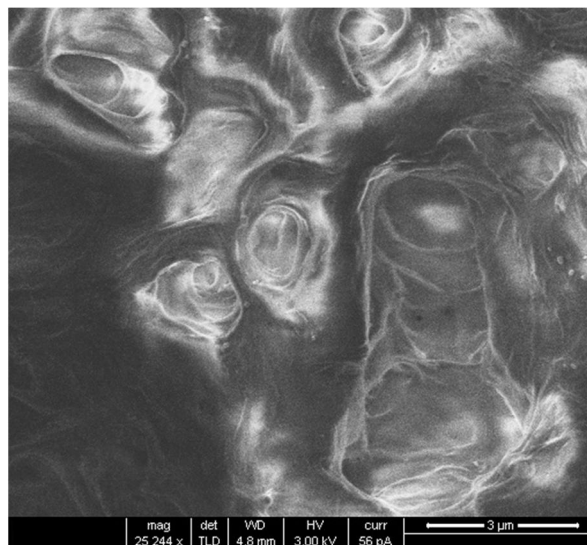
نتایج طیف‌سنجی رزونانس مغناطیسی هسته‌ای $^1\text{H-NMR}$: شکل 5 نتیجه طیف‌سنجی رزونانس مغناطیسی هسته $^1\text{H-NMR}$ پلیمر زیستی تولیدی را نشان می‌دهد.

شکل 5. طیف $^1\text{H-NMR}$ پلیمر زیستی استخراج شده از باکتری *Citreicella thiooxidans* جداسازی شده

تصاویر میکروسکوپ الکترونی نگاره (SEM): براساس تصویر 6 فیلم خالص پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات استخراج شده سطحی کاملاً صاف و بدون ترک دارد. همچنین، بیوفیلم حاصل کاملاً متخلخل و اندازه منافذ آن نیز تقریباً یکنواخت است. این منافذ صدفی شکل هستند و هرچه به عمق بیوفیلم نزدیک می‌شویم، قطر منافذ کوچک‌تر می‌شود. این خصوصیات پتانسیل این بیوفیلم را برای استفاده در مقاصد پزشکی به‌ویژه رهایش کنترل شده دارو نشان می‌دهد.

سیگنال گروه‌های متیل یا CH_3 در فاصله 1/26ppm تا 1/60ppm دیده می‌شود. پیک‌های بین 2/47ppm و 2/66ppm به وجود گروه‌های متیلن یا CH_2 مربوط و سیگنال‌های 5/26ppm تا 5/31ppm با گروه‌های متین یا CH مرتبط هستند. پیک مشخص 7/28ppm به کلروفرم مربوط می‌شود. تمام پیک‌های موجود در طیف رزونانس، پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات بودن پلیمر زیستی استخراج شده را تأیید می‌کنند [21].

شکل 6. تصویر میکروسکوپ الکترونی نگاره (SEM) مربوط به فیلم‌های پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات استخراج‌شده

نتیجه‌گیری

در جنوب ایران به دلیل وجود منابع غنی نفت و گاز، تعداد زیادی پالایشگاه احداث شده است و این مواد نفتی از ترکیبات شیمیایی گوناگونی تشکیل شده‌اند. پساب حاصل از این صنایع در صورت تصفیه نامناسب وارد آب‌های سطحی و زیرزمینی و حتی خاک مناطق نفت‌خیز می‌شود و اثرات زیست‌محیطی نامطلوبی برجا می‌گذارد. همچنین، با توجه به حجم بسیار بالای پساب خروجی، استقرار واحدهای مؤثر تصفیه برای دستیابی به پساب با ویژگی‌های متناسب با استانداردهای بین‌المللی محیط زیستی هزینه بالایی دارد. بنابراین، یافتن سویه باکتریایی که با وجود توانایی تولید پلیمر زیستی، قابلیت استفاده از پساب نفتی را به‌عنوان تنها منبع کربن و انرژی داشته باشد، از جنبه اقتصادی و زیست‌محیطی حائز اهمیت است. به نظر می‌رسد با بررسی بیشتر، این پساب به‌عنوان منبع کارآمدی برای تولید پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات به‌کار گرفته شود. در این پژوهش، استفاده از منابع مشابه برای جداسازی سویه‌ها و تولید پلیمر زیستی نتایج بسیار جالبی دربر داشته است. سویه وحشی جداسازی‌شده از رسوبات اعماق خلیج فارس (*Citricella thiooxidans*) در استفاده

از فاضلاب نفتی به‌عنوان تنها منبع غذایی برای رشد و تولید پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات (بدون افزودن هیچ‌گونه مکملی) توانایی بسیاری از خود نشان داد. این مسئله باعث می‌شود ارزش اقتصادی فرایند بررسی‌شده افزایش یابد. همچنین، نتایج نشان داد محصول پلیمر زیستی استخراج‌شده، پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات خالص است و قابلیت کاربرد در پزشکی را دارد. از این رو، می‌توان امید داشت که با بررسی‌های بیشتر بتوان از سویه جداسازی‌شده و محیط کشت صنعتی مورد بررسی برای تولید پلی‌هیدروکسی‌بوتیرات مقرون‌به‌صرفه در مقیاس بزرگ استفاده کرد.

References

1. Luengo, J. M., Garcia, B., Sandoval, A., Naharro, G. and Olivera, E. R. (2003) Bioplastics from microorganisms. *Curr Opin Microbiol* 6(2), 251-260.
2. Kalia, V. C., Raiada, N. and Sonakya, V. (2000) Bioplastics. *J Sci Ind Res.* 59, 433-445.

13. Bhattacharyya, A., Pramanik, A., Maji, S. K., Haldar, S., Mukhopadhyay, U. K., and Mukherjee, J. (2012) Utilization of vinasse for production of poly-3-(hydroxybutyrate-co-hydroxyvalerate) by *Haloferax mediterranei*. *AMB Express*. 9:2(1), 34.
14. Sathiyarayanan, G., Kiran, G. S., Selvinc, J., and Saibaba, G. (2013) Optimization of polyhydroxybutyrate production by marine *Bacillus megaterium* MSBN04 under solid state culture. *Int J Biol Macromol*. 60, 253-261.
15. Haas, R., Jin, B., and Zepf, F. T. (2008) Production of poly(3-hydroxybutyrate) from waste potato starch. *Biosci Biotechnol Biochem*. 72, 253-256.
16. Priyadharshini, S., Sajayyan, A., and Ravindran, A. (2018) Optimization and production of Polyhydroxy butyrate from a Marine sponge associated Bacteria MSI21. *International Journal of Emerging Technologies and Innovative Research*. 5(9), 849-853.
17. Hahn, S. K., Chang, Y. K., Kim, B. S., Lee, K. M., and Chang, H. N. (1993) The recovery of poly(3-hydroxybutyrate) by using dispersions of sodium hypochlorite solution and chloroform. *Biotechnology Techniques*. 7(3), 209-212.
18. Law, J., and Slepecky, R.A. (1961) Assay of poly-beta-hydroxybutyric acid. *Journal of Bacteriology*. 82, 52-55.
19. Pal, A., Parbhu, A., Kumar, A. A., Rajagopal, B., Dadhe, K., Pannamma, V., and Shivakumar, S. (2002) Optimization of Process Parameters for Maximum Poly (β) hydroxybutyrate (PHB) production by *Bacillus thuringiensis* IAM 12077. *Polish Journal of Microbiology*. 2, 149-154.
20. Preethi, R., Sasikala, P., and Aravind, J. (2012) Microbial production of polyhydroxyalkanoate (PHAs) utilizing fruit waste as a substrate. *Res in Biotech*. 3(1), 61-69.
21. Shrivastava, A., Mishraa, S. K., Shethia, B., Pancha, I., Jain, D., and Mishraa, S. (2010) Isolation of promising bacterial strains from soil and marine environment for polyhydroxyalkanoates (PHAs) production utilizing *Jatropha* biodiesel byproduct. *Int J Biol Macromol*. 47, 283-287.
3. Zinn, M. (2003) Tailor-made synthesis of polyhydroxyalkanoate. *European Cells and Materials*. 5, 38-39.
4. Tsuge, T. (2002) Metabolic improvements and use of inexpensive carbon sources in microbial production of polyhydroxyalkanoates. *J Biosci Bioeng*. 6:579-584.
5. Volova, T. G., Trusova, M. Y., Kalacheva, G. S. and Kozhevnicov, I. V. (2006) Physiological-biochemical properties and the ability to synthesize polyhydroxyalkanoates of the glucose-utilizing strain of the hydrogen bacterium *Ralstonia eutropha* B8562. *Applied Microbiology and Biotechnology*. 73, 429- 433.
6. Volova, T. G., Vasiliev, A. D., Zeer, E. P., Petrakovskaya, E. A. and Falaleev, O. V. (2000) Study of the molecular structure of polyhydroxybutyrate, a termoplastic and degradable biopolymer. *Biofizika*. 45, 445-451.
7. Kadouri, D., Jurkevitch, E., Okon, Y. and Castro-Sowinski, S. (2005) Ecological and agricultural significance of bacterial polyhydroxyalkanoates. *Critical Reviews in Microbiology*. 31, 55-67.
8. Ren, Q., Grubelnik, A., Hoerler, M., Ruth, K., Hartmann, R., Felber, H. and Zinn, M. (2005) Bacterial poly(hydroxyalkanoates) as a source of chiral hydroxyalkanoic acids. *Biomacromolecules*. 6, 2290-2298.
9. Chen, G. Q., and Wu, Q. (2005) The application of polyhydroxyalkanoates as tissue engineering materials. *Biomaterials*. 26, 6565-6578.
10. Ozdil, D., and Aydin, H. M. (2014) Polymers for medical and tissue engineering applications. *J Chem. Technol Biotechnol*. 89(12), 1793-1810.
11. Akaraonye, E., Keshavarz, T., and Roy, I. (2010) Production of polyhydroxyalkanoates: the future green materials of choice. *J Chem Technol Biotechnol*. 85, 732-743.
12. Albuquerque, MGE., Eiroa, M., Torres, C., Nunes, B. R., and Reis, M. A. M. (2007) Strategies for the development of a side stream process for polyhydroxyalkanoate (PHA) production from sugar cane molasses. *J Biotechnol*. 130, 411-421.

26. Yuan, Q., Sparling, R., and Oleszkiewicz, J.

(2020) Polyhydroxybutyrate Production from Municipal Wastewater Activated Sludge with Different Carbon Sources. *J. Air, Soil and Water Research*. 8(1).

27. Hong, K., Sun, S., Tian, W., Chen, G. Q., and

Huang, W. (1999) A rapid method for detecting bacterial polyhydroxyalkonates in intact cells by Fourier transform infrared spectroscopy. *Appl Microbiol Biotechnol*. 51, 523–526.

قدردانی و تشکر

از اساتید و همکاران محترم سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران، جناب آقای دکتر کیانی و سرکار خانم عمیدی بابت در اختیار گذاشتن بانک سویه‌های جداسازی شده از رسوبات نفتی خلیج فارس و همچنین سرکار خانم دکتر محسنی برای حمایت در شناسایی مولکولی سویه غربال شده تشکر می‌کنیم.

22. Sorokin, D. Y., Tourova, T. P., and Muyzer, G.

(2005) *Citricella thiooxidans* gen. nov., sp. nov., a novel lithoheterotrophic sulfur-oxidizing bacterium from the Black Sea. *Syst Appl Microbiol*. 28, 679-687.

23. Ahn, J., Jho, E. H., and Nam, K. (2015) Effect

of C/N ratio on polyhydroxyalkanoates (PHA) accumulation by *Cupriavidus necator* and its implication on the use of rice straw hydrolysates. *Environmental Engineering Research*. 20(3), 246-253.

24. Goff, M., Ward, P.G., and O'Connor, K.E.

(2007) Improvement of the conversion of polystyrene to polyhydroxyalkanoate through the manipulation of the microbial aspect of the process: a nitrogen feeding strategy for bacterial cells in a stirred tank reactor. *J Biotechnol* 132:283–286.

25. Bosco, F., and Chiampo, F. (2010). Production

of polyhydroxyalkanoates (PHAs) using milk whey and dairy wastewater activated sludge Production of bioplastics using dairy residues. *J. Biosci. Bioeng*. 109, 418–421.

Screening of isolated bacteria from Persian Gulf petroleum sediments with capability of polyhydroxybutyrate production and identification of the physicochemical structure of the produced biopolymer

Neda Sinaei¹, Davood Zare^{2*}, Mehrdad Azin³

¹PhD, Department of Biotechnology, Iranian Research Organization for Science and Technology, Tehran, Iran.

²Assistant Professor, Department of Biotechnology, Iranian Research Organization for Science and Technology, Tehran, Iran.

³Professor, Department of Biotechnology, Iranian Research Organization for Science and Technology, Tehran, Iran

Received: 2020/7/9

Accepted: 2020/11/10

*Corresponding author. Tel: +98 912 240 2213; fax: +98 215 627 66 36
E-mail address: zare@irost.ir

Abstract

Background and Objective: Polyhydroxyalkanoates (PHAs) are polymers with biodegradable and biocompatible properties that are produced by some bacteria. In the present study, petroleum sediments were applied to screen PHA-producing bacteria.

Method: The industrial culture medium of petroleum effluent was used as a low-cost and economical medium for isolating and identifying the superior PHA-producing strain. Finally, the chemical and physical properties of the extracted biopolymer were investigated by Fourier-transform infrared spectroscopy and proton nuclear magnetic resonance.

Results: In general, 11 out of 76 isolated bacterial strains could produce biopolymers among which, the Sb8 strain was selected as the best PHA-producing strain in the industrial medium with the cell dry weight of 44.13% and 1.2 g/l in 27 h. This strain was identified as *Citricella thiooxidans* by sequencing determination. Eventually, the results of physicochemical analyses revealed that polyhydroxybutyrate (PHB) was the extracted biopolymer.

Conclusion: The present study is the first report on PHB production by Iranian native *Citricella thiooxidans* strain by focusing on identifying and separating producing bacteria, as well as determining the type of the produced biopolymer and the production capability in a low-cost culture medium of the petroleum effluent. Considering the production of the biopolymer with a relatively high yield percentage without adding any supplement to the petroleum effluent medium, the isolated wild strain has the potential to produce PHB.

Keywords: polyhydroxybutyrate (PHB), screening, petroleum effluent, bacterial strain